ΕΤΟΣ Δ.— ΑΡΙΘ. 509 **Τιμᾶται λεπτὰ 10** ΚΥΡΙΑΛΗ 26 ΙΟΥΝΙΟΥ 1883

ΜΗΧΑΝΕΞΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — Ἐν τῷ ἐξωτ. φρ. 30
ΑΓΓΕΛΙΑΙ: ἅπαξ ἢ δίς, λ. **40,** τρὶς ἕως ἑξάκις λ. **20,** κατὰ μῆνα λ. **15,** ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. **10.**

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, **ὁδὸς Μουσῶν,** *Ἀριθ.* 6, *ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.* —

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΖΗΤΗΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

Ὁ ἐφετεινὸς τῆς πρωτευούσης δημοτικὸς ἀγὼν κατὰ τοῦτο διαφέρει τῶν προγενεστέρων, καθόσον ἐν ᾧ ἐκεῖνοι ὁτὲ μὲν εἶχον καθαρῶς δημοτικὴν χροιάν, ὁτὲ δὲ καθαρῶς πολιτικὴν, μεταξὺ δηλαδὴ συμπολιτεύσεως καὶ ἀντιπολιτεύσεως, οὗτος κέκτηται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον σημασίαν κοινωνικήν. Τὸ *ρεῦμα*, ὅπερ περιμένει νὰ ἴδῃ μία συνάδελφος, ἀπὸ τῶν κορυφῶν τοῦ Πάρνηθος ἢ τοῦ Ὑμηττοῦ ἢ ἀπὸ κανὲν ἄλλο *κεφαλάρι* καταβαῖνον, δὲν εἶναι ρεῦμα ὅπως τὸ ἐννοεῖ αὐτή, ὑπέρ τινος δηλαδὴ τῶν πέντε ὑποψηφίων. Διότι, ἂν ὄχι μεταξὺ τῶν πέντε, ἀλλὰ μεταξὺ τῶν τεσσάρων αἱ συμπάθειαι καὶ ἀντιπάθειαι εἶναι διῃρημέναι ὄχι ἐν δυσαναλογίᾳ καταπληκτικῇ, ἀλλ' ἐν ὁμαλῇ ἀριθμητικῇ διαφορᾷ ψήφων. Οὗτος τοῦ Κηφὰ, ὡς λέγει τὸ Εὐαγγέλιον, ἐκεῖνος τοῦ Ἀπολλώ· αὐτὸς εἰς τὸν Φρεαρίτην· ὁ ἄλλος εἰς τὸν Σοῦτσον. Ἐν μέσῳ τοιούτων διαιρέσεων δὲν δύναται νὰ σχηματισθῇ ρεῦμα προσωπικόν. Ἕκαστος ἔχει τοὺς φίλους καὶ τὸ κόμμα του, τὰς συμπαθείας καὶ τὰ μίση του· αἱ διαιρέσεις καὶ τὰ χωρίσματα μένουν λοιπὸν στρατοπεδευμένα, ἄρα καὶ στάσιμα, μὴ κινούμενα, μὴ ρέοντα· ρεῦμα ἄρα δὲν ὑπάρχει, ὑπάρχουν ὁμάδες συμπεπυκνωμέναι, τίς συμπαγεστέρα, τίς χαλαρωτέρα, ἡ μία μείζων, ἡ ἄλλη ἐλάσσων. Διὰ νὰ σχηματισθῇ ρεῦμα ἢ ἀπαιτεῖται διωγμὸς ἢ ἀπαιτεῖται ἐνθουσιασμός. Τοιοῦτος διωγμὸς ὑπῆρχεν εἰς τὴν τελευταίαν ἐκλογὴν κατὰ τοῦ Κυριακοῦ· καὶ ἐνθουσιασμὸς ὑπὲρ τοῦ Σούτσου· ἀντὶ τούτων τώρα ὑπάρχουν φρόνιμος συμπολίτευσις ὑπὲρ ἑνὸς καὶ φρόνιμος πάλιν ἀντιπολίτεσις ὑπὲρ ἄλλου καὶ οἰκοκυραϊκὴ ὑποστήριξις ὑπὲρ τρίτου ὡς ἀνήκοντος εἰς οἰκογένειαν ὑπηρετήσασαν ἑκατοστύας ἐκλογέων. Ὁ Σοῦτσος ἔχει τὰ ἔργα του καὶ τοὺς φίλους του· ὁ Φρεαρίτης τὴν ἀντιπολίτευσιν καὶ τοὺς ἰδικούς του· ὁ δὲ Καλλιφρονᾶς τοὺς φίλους τῆς ὄντως ὑπὸ τὸν γέροντα λευκομάλλην βουλευτὴν πατέρα πατριαρχικῆς οἰκογενείας του. Μεταξὺ τῶν τριῶν *ρεῦμα* βεβαίως δὲν δύναται νὰ σχηματισθῇ, ἂν καὶ ἡμεῖς ὅπου μεταβαίνωμεν ἀντιλαμβανόμεθα, ἂν ὄχι ρεῦμα, ἀγάπην ὅμως πολλὴν πρὸς τὸν Σοῦτσον, ὡς γεμίσαντα νερὸ τὰς Ἀθήνας.

Ὑπάρχει ὅμως ἄλλο ρεῦμα, ὅπερ ἡ ἐν λόγῳ συνάδελφος δὲν θέλει νὰ ἀντιληφθῇ. Ὑπάρχει τὸ ρεῦμα τῆς **Ἐξαγορᾶς** ὅπερ τὴν πηγήν του ἔχει ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ κ. Μελᾶ, καὶ ὑπάρχει ἄλλο ρεῦμα τῆς ἀντιδράσεως, τὴν πηγήν του ἔχον ἐκεῖ ὅπου τὰ νερὰ δὲν ἐσάπησαν ἀκόμη, ὅπου τὸ πράσινον στρῶμα τῆς σήψεως δὲν ἐξήπλωσε τὴν νεκράν του ἐπιφάνειαν καὶ ὅπου τὰ ἔντομα καὶ τὰ βακτηρίδια καὶ αἱ ἀναθυμιάσεις καὶ οἱ μικροσκοπικοὶ ὀργανισμοὶ δὲν περιίπτανται φθείροντες πᾶσαν ἀτμοσφαιρικὴν ὑγείαν καὶ διαύγειαν. Δὲν ὑπάρχει ἄρα ρεῦμα μεταξὺ προσώπων, ὑπάρχει ρεῦμα μεταξὺ ἀρχῶν.

Εἰς τὰς δημοτικὰς ὑποψηφιότητας συμβαίνει φέτος μία ἐπανάστασις. Καὶ τὴν ἐπανάστασιν αὐτὴν τὴν ἀντιπροσωπεύει ὁ κ. Μελᾶς. Καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ ἐν τῇ πρωτευούσῃ οὐδέποτε ἐτόλμησε νὰ παρουσιασθῇ ὑποψήφιος δήμαρχος ἢ βουλευτὴς μετ' ἐλπίδων ἐπιτυχίας ἄνθρωπος ξένος τοῦ τόπου, ἄπορος πάσης ἐπιρροῆς, μὴ πολιτευθεὶς προηγουμένως, μὴ ἀνήκων εἰς οἰκογένειαν πολιτευθεῖσαν ἢ ἀγωνισθεῖσαν, μὴ μέτοχος κόμματος ὑφισταμένου, μὴ ἐργασθεὶς κομματικῶς ἢ ἠθικῶς ἢ διοικητικῶς ἢ ἐκλογικῶς, μὴ ἔχων νὰ δείξῃ τίποτε διὰ τὸ ὁποῖον νὰ ζητῇ ψήφους καὶ ἀξίωμα. Πρώτην φορὰν οἱ κανόνες αὐτοὶ παραβιάζονται ὑπὸ τοῦ κ. Μελᾶ, ἀνθρώπου χθές τε καὶ πρωΐζα θεωρουμένου ἀκόμη Φράγκου, ἀφιερωμένου εἰς τὴν μηδὲν ἑλληνικὸν ἔχουσαν Λέσχην, πρῴην ἐμποροῦπαλλήλου ἐν Ὀδησσῷ, κερδίσαντος κατόπιν ἐν Λαχεῖον, κτίσαντος οἰκίας, ἀνακατωθέντος ἔπειτα εἰς ἑταιρίας, γνωστοῦ ὡς ἔχοντος ἀδυναμίαν εἰς συλλογὰς εἰκόνων, δι' οὐδενὸς συνδέσμου μετὰ τοῦ τόπου συνδεδεμένου, μὴ καλημερίζοντος κανένα, κάμνοντος τὸν καθαρὸν ἀριστοκράτην, ἀναμιχθέντος εἰς τὸ ταμεῖον τῆς *Ἐθνικῆς Ἀμύνης*, ἧς ὅλος ὁ βίος ὑπῆρξε σκάνδαλον, προτιμωμένου διὰ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ εἰς μερικὰ συμβούλια, αἴφνης δὲ ξεφυτρώσαντος πρὸς ἔκπληξιν πάντων ὑποψηφίου δημάρχου! Εἶνε ἀληθὲς ὅτι συγχρόνως ὅσοι τὸν ἐγνώριζον ἀνωμολόγουν τὴν καλωσύνην καὶ τὴν ἀγαθότητα τοῦ χαρακτῆρος καὶ τὸ φιλάνθρωπον αὐτοῦ! Ἰδιότητες χριστιανικαί, αἵτις ἂν ἐβάρυνον εἰς τὴν ἐκλογικὴν πλάστιγγα, θὰ ἀνεδείκνυον δήμαρχον τὸν Μητροπολίτην.

Ἀλλ' ἐπὶ τίνι λοιπὸν τίτλῳ ἀπετόλμησεν ὁ κ. Μελᾶς τὴν ὑποψηφιότητά του; Ἂν μόνον ἐφ' οἷς ἄνω ἀπηριθμήσαμεν, τότε μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Μενιδιάτου, τοῦ ἐπιλεγομένου *Κουμπάκια*, οὐδεμία ὑπάρχει ἠθικὴ διαφορά. Διότι ὅπως τοῦ τελευταίου τὴν ὑποψηφιότητα ἀποδίδωσιν ὁ κόσμος εἰς νευρικὴν ἀταξίαν, εἰς τὴν αὐτὴν νευρικὴν ἀταξίαν θὰ ἠναγκάζετο πᾶς τις νὰ ἀποδώσῃ καὶ τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ Μελᾶ. Καὶ ὅμως ἡ τοῦ κυρίου αὐτοῦ δὲν ἐγένετο δεκτὴ

μεθ' ἱλαρότητος, ὡς ἡ τοῦ ταλαιπώρου ἀρχιμηχανικοῦ Μενιδιάτου, ἀλλὰ τοὐναντίον μετὰ σοβαρότητος, τί λέγομεν, μετὰ φόβου, μετ' ἀγανακτήσεως. Διατί;

Ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ὁ κατήφορος, εἰς ὃν βαίνουν τὰ ἐκλογικά μας ἤθη. Ἀποζήρανσις δηλαδὴ πάσης ἀρχῆς καὶ σφρῖγος καὶ θάλπος παντὸς συμφέροντος ἀτομικοῦ. Πνιγμονὴ παντὸς ἐνθουσιασμοῦ ὑπὲρ πατρίδος, κ' εὐημερία παντὸς ἐνθουσιασμοῦ ὑπὲρ προσώπων. Ἀδιαφορία περὶ τῆς τύχης τῆς ἀναμορφώσεως ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, τῆς ἑνώσεως ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Ἐνδιαφέρον δὲ περὶ θέσεων, ὠφελειῶν, καταχρήσεων καὶ παρανομιῶν. Ἔχθρα καὶ μῖσος καὶ πόλεμος ἐναντίον πανελληνίου πολιτικῆς, φιλία καὶ ἔρως καὶ ἀγὼν ὑπὲρ πάσης στενῆς καλλιεργούσης σχέσεις καὶ συμφέροντα πολιτικῆς.

Ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ὁ κατήφορος αὐτὸς καὶ προεβλήθη φοβερὰ ἡ ἐρώτησις: Ποῦ βατιζόμενος βάζει κάλπην ὁ Μελᾶς; Μία δὲ φωνὴ ἀπελπιστικὴ καὶ παρὰ φίλων καὶ παρὰ ἐχθρῶν, καὶ παρὰ τιμίων καὶ μὴ τοιούτων, καὶ παρὰ μικρῶν καὶ παρὰ μεγάλων ἠκούσθη: **Εἰς τὸν πλοῦτον αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων συνεταίρων!**

Καὶ ἰδοὺ ἐσχηματίσθησαν δύο ρεύματα, τὰ ὁποῖα δὲν θέλει νὰ ἴδῃ ἡ ρευματοδιώκτις συνάδελφος. Ἓν τὸ ὁποῖον κατέκλυσε τὴν αὐλὴν τοῦ Μελᾶ καὶ ἄλλο ὅπερ ἀπωθεῖ καὶ ἀπ' αὐτῆς καὶ ἀπὸ τοῦ ὀνόματος καὶ ἀπὸ τῆς τάξεως εἰς ἣν ἀνήκει ὁ νεοφώτιστος ὑποψήφιος.

Ὑπάρχει καὶ μία μερὶς ἄλλου εἴδους διεφθαρμένων, ἡ τῶν ἐλαφρῶν καὶ κομψῶν καὶ φιλοχόρων κι' ἐπιπολαίων, οἵτινες ὑποστηρίζουν τὸν Μελᾶ, διότι ἔχει ἕνα Δακροᾶ ἢ κἀνένα Μεσονιὲ εἰς τὴν σάλα του, διότι δίδει ἕνα χορὸν μετημφιεσμένων ἅπαξ τοῦ ἔτους εἰς τὰς αἰθούσας του, διότι γενόμενος Δήμαρχος μπορεῖ νὰ δώσῃ δύο, διότι ὑπόσχεται νὰ μᾶς κτίσῃ θέατρον, ὅπερ θὰ μᾶς κάμῃ πλέον Εὐρρρρρρωπαίους ἀρ' ὅτου εἴμεθα, συντελοῦν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ θεσμοῦ τῶν κοκωτῶν, αἵτινες ἐπλημμύρισαν τὰ ξενοδοχεῖα σπαράσσουσαι ἤθη, περιουσίαν, φρόνημα καὶ ὑγείαν. Ἡ τάξις αὕτη εἶναι ἡ ἐντιμοτέρα σχετικῶς, ἡ ὑποστηρίζουσα τὸν κ. Μελᾶν ἐκ καθαροῦ πλατωνικοῦ ἔρωτος.

Ἄλλας ψῆφους πλὴν τῆς τάξεως αὐτῆς, ἥτις ἔχει καὶ αὐτὴ πάλιν ὑποκεκρυμμένον συμφέρον εἰς τὰ βάθη τοῦ κυλικείου ἑνὸς χοροῦ καὶ τὰς κυμάνσεις ἑνὸς βάλς καὶ τὰς παρουσιάσεις εἰς προικοφόρους δεσποινίδας καὶ τὰς εἰς ἐκδρομὰς καὶ διασκεδάσεις δωρεὰν συμμετοχὰς καὶ τὰς ἐπιδείξεις εἰς τὸν λεγόμενον κόσμον ἄκοσμον, ὅπου τὰ αἰσθήματα κατασκευάζονται ἐκ πηλοῦ *πούδρας* καὶ αἱ ἰδέαι ἀπὸ νήματα δαντελῶν, καμμίαν ἄλλην ψῆφον δὲν θὰ λάβῃ ὁ Μελᾶς ἄμικτον ταπεινοῦ ὑλικοῦ συμφέροντος, αἰσχροῦ μισθαρίου, ἀναδεικνύοντος τὰς Ἀθήνας χώραν εἰλώτων καὶ τὸν Μελᾶν Μούμμιον κατακτητὴν διὰ τοῦ χρυσοῦ τῶν ἰοστεφάνων καὶ τώρα φεῦ! χρυσοστεφάνων μόνων Ἀθηνῶν.

Τὸ δὲ ἀποτέλεσμα; Ὅτι ὁ δῆμος θὰ πωληθῇ εἰς ἑταιρίαν τῶν χρυσοκανθάρων, οἵτινες θὰ τὸν ἐκμεταλλευθῶσι, θὰ τὸν ρυπάνωσι, θὰ τὸν καταφρονήσωσι, θὰ τὸν ποδοπατήσωσι, θὰ τὸν ξεγυμνώσουν καὶ θὰ τὸν ὑποδουλώσουν;

Ἐὰν δὲ συνδυάσωμεν τὰς σχέσεις τοῦ κ. Μελᾶ μετὰ τοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως, ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὸ οἰκονομικὸν πρόγραμμα τοῦ τελευταίου κηρυχθέντος πλέον ὑπὲρ τῶν πιεζόντων τὰς κατωτέρας τάξεις ἐμμέσων φόρων καὶ κατὰ τῶν ἀμέσων τοῦ κινητοῦ πλούτου, τῶν ἑταιρικῶν κεφαλαίων, τῶν χρηματιστικῶν εἰσοδημάτων, τῆς τραπεζιτικῆς ἐκμεταλλεύσεως, ἐὰν ἐνθυμηθῶμεν ὅτι τώρα μάλιστα βράζει τὸ ζήτημα τῆς γαιοκτησίας ἐν τῇ πρωτευούσῃ σχηματισθέντος ἀτιμωτάτου οἰκοπεδικοῦ ἐμπορίου, εἰς ὃ ἐν μεγάλῳ ἔχουν λειψοδοσίας οἱ συνέταιροι τοῦ Μελᾶ προαλειφόμενοι εἰς τὴν ἐξαγοραν ὅλης εἰ δυνατόν τῆς Ἀττικῆς, συγκράτησιν ἑπομένως ὅλων τῶν γαιῶν εἰς χεῖρας ὀλίγων ὡς ἐν Ἀγγλίᾳ, διὰ νὰ ἔχωμεν καὶ ἐδῶ μικροσκοπικὴν Ἰρλανδίαν, ἐὰν συλλογισθῶμεν πόσην ἐπιρροὴν δύναται νὰ ἔχῃ ἡ διαχείρισις τοῦ δήμου ἐπὶ τοῦ οἰκοπεδικοῦ τούτου ζητήματος, τὸ ὁποῖον θὰ ἀποδῇ ὅλον ὑπὲρ τῆς τάξεως τῶν χυσοκανθάρων, μελετώντων νὰ συστήσωσιν ἑταιρίας κερδοσκοπικὰς καὶ διὰ τὸ νερὸ ποῦ πίνομεν καὶ διὰ τὰ σφαγεῖα καὶ διὰ τοὺς δρόμους καὶ διὰ τὸν ἀέρα τὸν ὁποῖον ἀναπνέομεν, καὶ νὰ ἐπιβάλωσι φόρους ἐπὶ φόρων καὶ πρόσθετα τέλη ἐπὶ προσθέτων, ἀποφεύγοντες πάντα ἄμεσον φόρον ἐπὶ τῶν ἀπολαύσεων καὶ τῆς πολυτελείας καὶ τῶν ἐκ τοῦ παραχρῆμα κερδῶν των, τότε θέλομεν ἐννοήσει τὴν στρατηγικὴν τῆς τάξεως αὐτῆς, προβαλούσης ἕνα τῶν ὀλιγώτερον ἀντιπαθητικῶν της, ἴσως δὲ καὶ τὸν ὀλιγώτερον ἅρπαγα, ἵνα βάλουν 'ς τὸ χέρι τὸν Δῆμον Ἀθηναίων καὶ δι' αὐτοῦ ἐγκαταστήσωσι πλέον τὴν πλουτοκρατίαν των τυραννικὴν καὶ ἁρπακτικήν.

Αὐτὴ εἶνε ἡ κοινωνικὴ σημασία τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος τῆς πρωτευούσης, ἐφ' οὗ προσκαλοῦμεν τὴν προσοχὴν ὅλων τῶν συνδημοτῶν καὶ συμπολιτῶν μας.

Καλιθάν

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τὸ αὐριανὸν φύλλον τῆς **Ἑστίας** προσφέρει τοῖς ἀναγνώσταις αὐτοῦ εἰς τὰς ὀκτὼ πρώτας σελίδας ἄρθρον τοῦ κ. Ἀγγέλου Βλάχου. Ἰδοὺ ἡ ἐπιγραφή του, ἀρκετὰ περίεργος: *Ἡ καθολικὴ μυστικὴ διὰ σφαιριδίων ψηφοφορία ... ἐν Ἀφρικῇ.* (*Ἐκλογικαὶ σκηναὶ ἐν ἔτει* ... 2400). Ἀναγνώσατέ το, κύριοι ἐκλογεῖς καὶ ἐκλέξιμοι τῆς πόλεως Ἀθηνῶν καὶ σύμπαντος τοῦ ἑλληνικοῦ, καὶ θὰ νομίσητε,—τί παράδοξος σύμπτωσις!—ὅτι πρόκειται περὶ τῆς παρούσης ἐν Ἀθήναις δημοτικῆς κινήσεως, καὶ τῶν μετὰ ὀκταήμερον ἐκλογῶν, ἐνῷ, θεὸς φυλάξοι, τὸ Μαρόκον, ἐνῷ διαδραματίζονται αἱ χαριέσταται ἐκτεθειμέναι ἐκλογικαὶ σκηναί, δὲν εἶνε ἡ Ἑλλάς, οὐδὲ ἡ Ταγγέρη αἱ Ἀθῆναι, οὐδὲ ὁ Χαλέμ-αλ-Ταρίφ, ὁμογενὴς ὑποψήφιος, οὐδὲ τὸ 2,400, τὸ σωτήριον ἔτος 1883, οὐδὲ ἡ φαντασία, παρατηρητικότης. Καὶ ὅμως θὰ ἴδῃτε κ' ἐκεῖ σαλώνια ὑποψηφίων, καὶ κουβέντας ἐκλογέων, καὶ ἐπισκέψεις ψηφοθηρῶν, καὶ ἔντυπα χαρτία ἐκλεξίμων, καὶ πυρετὸν καὶ ἀγωνίαν καὶ προσδοκίαν, καὶ ὕστερα τὴν ἀπελπισίαν τῆς ἀποτυχίας, τῆς ὁποίας τὴν ζοφερὰν ἠρεμίαν διακόπτει ἄρα καὶ ὁ τελευταῖος ἐκλογικὸς θόρυβος, ὁ εἰς τὴν οὐρὰν τοῦ σκύλου προσδεθεὶς *τενεκές*· ὅλα ταῦτα ἐκτίθενται ἐν ἐκλεκτῇ καὶ καλλιλόγῳ χάριτι, ποικιλλόμενα διὰ πλουσίου καὶ ζωντανοῦ διαλόγου, καὶ πιστῆς περιγραφικότητος.

Ἰδοὺ π. χ. ἀποσπασμα συνδιαλέξεως μεταξὺ ἐκλογέων τοῦ πλουσίου δημάρχου Χαλέμ-αλ-Ταρίφ:

— «Δὲν τοῦ φτάνει τώρα ὁ παρᾶς, θέλει καὶ δόξα.

— Τὴν θέλει! φωνεῖ ὁ χορός.

— Ἐμεῖς ἔχουμε δόξα γιὰ ποῦλημα, αὐτὸς ἔχει παρᾶ γιὰ δόσιμο· τὸ λοιπὸν ... τράμπα!

— Τράμπα! φωνεῖ ὁ χορός.

— Κι' ἂν κάμῃ τὸν κουφό;

— Κάνουμε κι' ἐμεῖς τὸ στραβό.

— Κι' ὁ λόγος μας ποῦ τοῦ δώσαμε;

— Ἂς τὸν φυλάξῃ νὰ παίξῃ 'ς τὴν ὕψωσι, λέγει διαρραγνύμενος εἰς γέλωτα ἄλλος τῶν ἑταίρων, πάλαι μὲν ποτε πωλητὴς πετρελαίου καὶ θρυαλλίδων, νῦν δὲ μεσίτης, ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ τῆς Ταγγέρης καὶ κομματάρχης in partibus... absetim.»

Καὶ παρακάτω, ἔνθα περὶ τῶν πρὸς ψηφοθηρίαν ἐπισκέψεων τοῦ ὑποψηφίου:

«Ἐδῶ μὲν ἐρωτᾷ ὁ ὑποψήφιος, πῶς ἔχει ἡ σύζυγος τοῦ ἐκλογέως, λεχὼ ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν, καὶ συγχαίρει ἐπὶ τῷ νεογνῷ. Ἐκεῖ δὲ πληροφορεῖται ἀνήσυχος, ἂν προβαίνῃ τακτικῆ καὶ ἀκίνδυνος ἡ ὀδοντοφυΐα τοῦ μικροῦ. Παρὰ τούτου ζητεῖ εὐμενῶς πληροφορίας περὶ τῶν ἐργασιῶν καὶ τοῦ ἐμπορίου του. Ἐκεῖνον συλλυπεῖται συμπαθῶς ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς μάμμης του· ἄλλον θωπεύει τὸν ὦμον, καὶ ἄλλους περαιτέρω φιλεύει *μίαν ὀκᾶν εἰς τὰ ὅλα.*»

Πάρετε λοιπὸν αὔριον τὴν **Ἑστίαν**, ἐκλογικαὶ Ἀθῆναι μου, διὰ νὰ ἰδῆτε ζωηρὰν καὶ θαυμαστὴν τὴν φωτογραφίαν σας μὲ Ἀφρικανικὰ Μαροκίνης ἐνδύματα, ὡς νὰ τὴν ἐκάματε ἐν καιρῷ τῶν Ἀπόκρεων.

Καμαρώσατε τοὺς ἰατροὺς τῆς Σύρου! Μάθετε ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν προσεκάλεσε διὰ τοῦ οἰκείου Νομάρχου τοὺς βουλομένους ἐκ τῶν ἐν Σύρῳ ἰατρῶν, νὰ διοριθῶσιν ἰατρὸς καὶ διευθυντὴς τοῦ ἐν Δήλῳ συσταθέντος λοιμοκαθαρτηρίου, καὶ ὅτι πάντες οἱ ἐν Σύρῳ κύριοι ἰατροὶ ἀπεποιήθησαν νὰ δεχθῶσιν ὑπηρεσίαν ἐν αὐτῷ. Τὸ ὑπουργεῖον ἀφορμὴν λαβὸν ἐκ τῆς τοιαύτης ἀρνήσεως ἔγραψε τῷ Νομάρχῃ νὰ πληροφορηθῇ ἐπὶ πόσων καὶ ποίων ἰατρῶν δύναται νὰ στηρίζεται, ἐὰν, ὃ μὴ γένοιτο, ἐνσκήψῃ ἡ νόσος. Τί ἐπὶ *ποίων καὶ πόσων*, ἀφοῦ καὶ οἱ ποῖοι καὶ οἱ πόσοι **ἀπεποιήθησαν,** ὡς μᾶς πληροφοροῦσι. Μάθετέ το, καὶ ἂν μπορῆτε μὴ ὀνομάζετε τοὺς ἰατροὺς αὐτοὺς δειλοὺς, ῥιψάσπιδας, λειποτάκτας, ἐνόχους, ἀξίους πάσης περιφρονήσεως καὶ παντὸς στίγματος!

Ἐν Ἀθήναις δὲ ἐκτὸς τῶν κκ. Ζωχιοῦ καὶ Παπαϊωάννου, οἵτινες ἐτέθησαν ὑπὸ τὴν διάθεσιν τῆς κυβερνήσεως, προσελθόντες ἐνώπιον τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν προσήνεγκαν τὰς ὑπηρεσίας των, ὅπου ἂν ἐγκρίνῃ οὗτος, καὶ οἱ ἰατροὶ κκ. Σ. Σπάθης, ὑρηγητὴς, καὶ Χ. Μαλειδρῖνος.

Διὰ τὸν κ. Διευθυντὴν τῶν Ταχυδρομείων τὰ ἑξῆς ἐκ Τυρνάβου:

«Ἀλλὰ πρὸς τί ἡ ἀταξία τῶν ταχυδρομικῶν; Λαμβάνομεν ἐπιστολὰς 6 καὶ 7 ἡμερῶν, ἐφημερίδας δὲ τριῶν ἡμερῶν καὶ ἄλλοτε πέντε, καὶ ἐνίοτε δύο καὶ τρία φύλλα ὁμοῦ· ἐκ τούτων δὲ εἰκάζεται, ὅτι ἡ ἀταξία ἢ ἄλλο τι ἐνυπάρχει ἐν τῷ κέντρῳ».

Τὸ βέβαιον εἶνε, καθὰ φρονεῖ καὶ ὁ κ. Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων, ἐνόσῳ ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία δὲν μεταφέρεται εἰς τὴν νέαν οἰκοδομὴν τοῦ πρώην στρατῶνος τοῦ Μηχανικοῦ, ἥτις ἔδει νὰ ἦνε τώρα παραδεδομένη πρὸ πολλοῦ, ἀλλὰ καθὼς συμβαίνει μὲ τοὺς μηχανικοὺς καὶ τοὺς ἀρχιτέκτονας, ἀναβάλλεται ἀπὸ μηνὸς εἰς μῆνα, ἡ τάξις εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐπανέλθῃ. Καὶ τότε πάλιν, νὰ ἴδωμεν.

Ὥστε τὸ ζήτημα τῆς βελγικῆς διοργανώσεως μεταβάλλεται τώρα εἰς ζήτημα ἀλλαγῆς καταστήματος. Καὶ τότε πάλιν φοβούμεθα μήπως γεννηθῇ τρίτον ζήτημα, ἀλλαγῆς προσωπικοῦ καὶ αὐξήσεως μισθοῦ. Καὶ ἔπειτα τέταρτον καὶ καθεξῆς. Διότι μερικὰ πράγματα εἰς τὸ ρωμαϊκὸ καταντοῦν χρονικαὶ ἀσθένειαι καὶ δὲν θεραπεύονται· ἀσθένεια δὲ εἶνε καὶ ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία.

Τὰ νέα πάλιν σιδηρᾶ γραμματοκιβώτια μένουσιν ἀκόμη καὶ σκουριάζουν ἐν τῇ αὐλῇ, διότι ἀκόμη δὲν ἡτοιμάσθησαν τὰ μαρμάρινα βάθρα ἐφ' ὧν θέλουσι στηθῆ· καὶ τοῦτο πάλιν, ἐπειδὴ, κατὰ φυσικὸν λόγον ἡ δουλειὲς τοῦ δημοσίου ὀπισθοδρομοῦν ἕνα αἰῶνα βραδύτερον ἀπὸ τῆς δουλειὲς τῶν ἰδιωτῶν.

Θὰ γίνεται δὲ ἐκ τῶν κιβωτίων ὀκτάκις τῆς ἡμέρας ἐξαγωγὴ, καὶ τότε ἴσως—ἴσως πάλιν—θὰ δυνάμεθα νὰ ἀνταποκρινώμεθα μὲ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν κατακαϋμένον τὸν Πειραιᾶ, εἰς ὃν ἐὰν στείλῃς εἰς τὰς 5 μ. μ. κάτι τι θὰ διανεμηθῇ ἐκεῖ εἰς τὰς 9 π. μ. τὴν ἐπαύριον. Μολονότι θὰ ἔχουν μεσολαβήσει μεταξὺ τῶν δύο τούτων χρονικῶν σημείων **εἴκοσι δύω** ἁμαξοστοιχίαι πάνε κ' ἔλα τοῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς. Καὶ τοῦτο τοῦ δραστηριωτέρου ἐκ τῶν ὑπαλλήλων διευθύνοντος τὸ ταχυδρομεῖον, τοῦ πλήρους ζήλου καὶ φωτιᾶς κ. Σταυροπούλου.

Καυγάδες ἀπὸ τὰ δημοτικά. Εἰς τὸ Σκουροχῶρι τῆς ἐπαρχίας Πύργου ὀλίγον ἔλειψε νὰ ἔχουν τραγικὰς σκηνάς. Εὐτυχῶς ἡ αἱματοχυσία προελήφθη, περιορισθέντος τοῦ κακοῦ εἰς τὸν ἀμοιβαῖον πυροβολισμὸν τῶν δύο κομμάτων.

Ὁ ἐν Κρήτῃ ἐπίτηδες ἀποσταλεὶς εἰδικὸς ἀνταποκριτὴς μᾶς ἀπέστειλε χθὲς ἐκεῖθεν τὴν πρώτην αὐτοῦ ἀλληλογραφίαν, ἅμα τῇ ἀφίξει του, μὴ προφθάσας ἐν ταύτῃ νὰ περιλάβῃ πλείονα. Ἐν προσεχεῖ αὐτοῦ ἐπιστολῇ θέλει ἐκθέσει λεπτομερῶς τὴν εἰκόνα τῆς καταστάσεως τῆς μεγάλης νήσου, ἥτις πάλιν ἀνακυκᾶται ἀνδροπρεπῶς καὶ ἐξεγείρεται, ἐξεγείρουσα συγχρόνως ἐν συγκινήσει καὶ τοὺς ἡμετέρους ἐθνικοὺς παλμούς.

Ἐξεδόθησαν ὑπὸ Α. Π. **Φρυνέχου,** ἀρχαίου γραμματικοῦ, *Ἐκλογαὶ Ρημάτων καὶ ὀνομάτων Ἀττικῶν*, ἐπειδὴ οἱ ἀρχαῖοι γραμματικοὶ οὐ μόνον σπάνιοι, ἀλλὰ καὶ ἄγνωστοι εἶνε παρ' ἡμῖν. Ὁ ἐκδότης ἐπιφυλάσσεται νὰ ἐκδώσῃ προσεχῶς ἐν ἰδίῳ τεύχει ἰδίας παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ἀρχαίων γραμματικῶν, ὡς καὶ ἀλφαβητικὸν πίνακα ὅλων αὐτῶν. Εὑρίσκεται ἀαρ' ἅπασι τοῖς βιβλιοπώλαις.

Νέος ἐκλογικὸς συρμὸς φέτος—αἱ μεταξωταὶ σημαῖαι μὲ χρυσοκέντητον τ' ὄνομα τοῦ ὑποψηφίου Δημάρχου. Κυαναὶ αἱ τοῦ Μ. Μελᾶ, κόκκιναι ἢ λευκαὶ αἱ τοῦ Σούτσου. Οἱ λοιποὶ ὑποψήφιοι δὲν ὕψωσαν ἀκόμη τὰς σημαίας των, οὔτε ἐπέγραψαν ἐπὶ τῶν τοίχων τὰ χρυσᾶ των ὀνόματα. Μεταξὺ τῶν διαφόρων σημαιῶν διακρίνεται ἡ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ ἐργοστασιάρχου τοῦ μόνου ἑλληνικοῦ ἁμαξοποιείου παρὰ τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου, Μιχαὴλ Σκορδαρᾶ, ἐκ τῶν ἐνθουσιωδεστέρων φίλων τοῦ νῦν Δημάρχου. Δὲν περιωρίσθη μόνον νὰ ἀναρτήσῃ μεγάλην λευκὴν ἐξ ἀτλαζίου σημαίαν κρωσσωτὴν μὲ σταυρωτὸν τὸ ὄνομα τοῦ Σούτσου ἔνθεν καὶ ἔνθεν χρυσοῦν καὶ κυανοῦν, ἀλλὰ καὶ εἰκόνα διὰ τοῦ νεαροῦ ζωγράφου Ἁρμοδίου Καρτεσσίου μὲ ἀγγελούδια κρατοῦντα τὴν σάλπιγγα τῆς ἐκλογῆς καὶ περιβάλλοντα στέφανον εἰς τὸν νῦν Δήμαρχον. Εἰκὼν δὲ καὶ σημαία πρωὶ καὶ βράδυ καταβιβάζονται καὶ ἀναβιβάζονται, διὰ τὸν φόβον τῶν... Μελιστῶν. Οὕτω πως τὰ ἐκλογικά μας ἤθη γίνονται βαθμηδὸν πολυτελέστερα, ἀλλὰ καὶ αἴσθημα ἀναπτύσσεται πολύ, ὅταν δὲ

βιομήχανοι,ὡς ὁ κ. Σκορδαρᾶς,ἀπὸ ἐργάτου μορφωθεὶς εἰς ἐργοστασιάρχην ἀπασχολῶν ἑκατὸν τώρα ἐργάτας καὶ κατασκευάζων τὰς ὡραιοτάτας ἀμάξας,λανδώ,φαέθονας,εὐθυνοτέρους καὶ στερεοτέρους, δι' ὃ ἡμεῖς ἂν εἴμεθα, ὑπουργοί, πρὸ πολλοῦ θὰ τὸν εἴχομεν παρασημοφορημένον, καθὼς καὶ πάντα ἄλλον παραγωγὸν βιομήχανον,περιποιῶσιν εἰς τὰς ἐκλογάς, τοιοῦτον ἀφιλοκερδῆ ἐνθουσιασμόν, ἡ ἀσφυξία τῆς πολιτικῆς μας ἀτμοσφαίρας μετριάζεται ὀλίγον καὶ ἀνατέλλουν ποῦ καὶ ποῦ ἐλπίδες φαιδροτέρου μέλλοντος.

Περικαλλὲς ἐξεδόθη ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀνδρέου Κορομηλᾶ τὸ **Ἐγχειρίδιον Γυμναστικῆς** ὑπὸ Ἰωάννου Γ. Φωκιανοῦ, διευθυντοῦ τοῦ Δημοσίου Γυμναστηρίου, μετὰ εἰκόνων καὶ σχημάτων, μιᾶς μάλιστα ὡραιοτάτης ἀρχαίας ἐπὶ τοῦ ἐξωφύλλου, ἑνὸς *Δισκοβόλου*. Τὸ Ἐγχειρίδιον τοῦ κ. Φωκιανοῦ φαίνεται τὸ τελειότερον τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντων, ἂν καὶ ὀφείλωμεν χάριτας εἰς τοὺς πρῶτα πρῶτα ἐκδόντας γυμναστικὰ φυλλάδια, τὸν Γερμανὸν κ. Ἔνιγγ καὶ τὸν διδάσκαλον τῆς ὁπλασκίας καὶ γυμναστικώτατον Ἡρακλῆ φίλον μας κ. Ν. Πύργον. Διαιρούμενον εἰς τέσσαρα μέρη, περιέχει ἱστορίαν τῆς γυμναστικῆς, γνώσεις ἀνατομικάς, φυσιολογικὰς καὶ ὑγιεινάς, παιδαγωγίαν τῆς γυμναστικῆς καὶ περιγραφικῆς γυμναστικῆς ἀπὸ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου μέχρι τοῦ Διδασκαλείου. Τὸ βιβλίον τοῦ κ. Φωκιανοῦ θέλει χρησιμεύσει κυρίως ὡς ἐγκόλπιον τῶν διδασκάλων, ὅταν σὺν Θεῷ ἡ γυμναστικὴ καταστῇ ὑποχρεωτικὴ εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα ἀπὸ τοῦ Γυμνασίου μέχρι τοῦ δημοτικοῦ. Ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς μὴ διδασκάλους καὶ εἰς τοὺς πολίτας καὶ εἰς τὴν ἀκαδημαϊκὴν νεολαίαν καὶ εἰς τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ γυμναζομένους τὸ βιβλίον τοῦ κ. Φωκιανοῦ ἀποβήσεται χρησιμώτατον. Τὴν ἔκδοσίν του χαιρετίζομεν μετὰ πολλῆς χαρᾶς, ὡς προῖόν τῆς ἀνατειλάσης νέας γυμναστικῆς περιόδου τοῦ ἔθνους μας, εἴθε δὲ νὰ ἐπακολουθήσωσι καὶ ἄλλαι καὶ νὰ ἀρχίσωμεν μορφοῦντες εἰδικὴν γυμναστικὴν φιλολογίαν, ἡμεῖς τὰ τέκνα τῶν ἀναγαγόντων τὴν γυμναστικὴν εἰς ἐπιστήμην τοῦ ὡραίου καὶ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος.

Ἐναίσιμοι Διατριβαί.

Ἔχομεν δύο τοιαύτας ὑπ' ὄψιν μας, τὴν *Περὶ καταλογισμοῦ* ὑπὸ τοῦ κ. Δημητρίου Μπενῆ Ψάλτη, καὶ περὶ *διαζυγίου* ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Στασινοπούλου, ἀμφοτέρων ἀποτεινόντων τὸν προσήκοντα φόρον εἰς τὸ διδακτορικὸν αὐτῶν ἐν τοῖς Νομικοῖς δίπλωμα.

Ἡ πρώτη τοῦ κ. Ψάλτη πλουσίως πραγματεύεται τὸ θέμα ἐν τρισὶ κεφαλαίοις μετὰ εἰσαγωγῆς φανερώνουσα τὴν μελέτην καὶ ἠσκημένην γραφίδα τοῦ γράψαντος.

Ἐπίσης μετ' ἐξαιρέτου ἐπιμελείας καὶ ἐπιγνώσεως τοῦ θέματος συνετάχθη καὶ ἡ μελέτη τοῦ κ. Στασινοπούλου.

Ὁ ἐξ Ἰωαννίνων ἄριστος νέος κ. Στέργιος Τζαννόπουλος, ὅστις διὰ τοῦ ἀδόλου αὐτοῦ χαρακτῆρος ἐφείλκυσεν εἰς ἑαυτὸν τὴν ἀγάπην τῶν ἐν Ἀθήναις πολλῶν φίλων του, δοὺς πρό τινων ἡμερῶν ἐνώπιον τῶν καθηγητῶν τῆς νομικῆς σχολῆς τὰς διδακτορικὰς αὐτοῦ ἐξετάσεις ἠξιώθη διδακτορικοῦ διπλώματος ἐπαξίως τῶν κόπων καὶ τῆς ἐπιμελείας του. Ἐν τῷ κ. Τζαννοπούλῳ, ἑνὶ τῶν πλέον εὐελπίδων τέκνων τῆς εὐάνδρου Ἠπείρου, ἡ ἰδιαιτέρα αὐτοῦ πατρὶς ἀποκτᾷ ἐπιστήμονα ἄριστα κατηρτισμένον, δραστήριον, ἀκραιφνέστατον καὶ τίμιον.

*

ΧΡΟΝΙΚΑ ΠΥΡΓΟΥ.

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Πύργος, 20 Ἰουνίου

Μὴ γράψας ὑμῖν τὰ κατὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ κ. Ἀνδρέου Αὐγερινοῦ κατεκρίθην ὡς μερολήπτης. Ἔχουσι δίκαιον οἱ καλοῦντές με οὕτω. Ἀλλὰ ἦτο αἱρετωτέρα ἡ σιγὴ, καὶ λυποῦμαι· διότι προκαλούμενος θὰ εἴπω τὴν ἀλήθειαν, ἥτις θὰ δυσαρεστήσῃ τοὺς κατακρίνοντάς με. Ὁ κ. Αὐγερινὸς καθεῖξε τὰ ὕπατα τῆς πολιτείας ἀξιώματα, παρέσχεν πολλὰς ὑπηρεσίας εἰς τὸ ἔθνος καὶ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν αὐτοῦ πατρίδα καὶ τὴν ἐπαρχίαν, ὤφειλον ἑπομένως οἱ κάτοικοι νὰ δράμωσι πρὸς ὑποδοχήν του. Δυστυχῶς ὅμως ὀλίγοι ἔδραμον, ἐν ᾧ πρὸ τριῶν ἐτῶν ἄπειροι αὐθορμήτως ὥρας μακρὰν ὑπῆγαν πρὸς συνάντησίν του· ἴσως διότι συνωδεύετο τότε ὑπὸ τοῦ περιφανοῦς ἀνδρὸς Κουμουνδούρου καὶ ἦτο καὶ ὑπουργός. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ μὲν Κουμουνδοῦρος ἀπέθανεν, αὐτὸς δὲ δὲν εἶναι ὑπουργός, ἔπρεπε νὰ δείξωσι πρὸς αὐτὸν ψυχρότητα ἀδικαιολόγητον; Οἱ φίλοι του τοὐλάχιστον εἰς τὴν θέαν τῆς προπορευομένης πομπωδῶς κατὰ τὴν εἴσοδόν του σημαίας τοῦ σταυροῦ, ἐμβλήματος τοῦ κόμματος, δὲν ἔπρεπε νὰ ἐνθουσιασθῶσιν; Οἱ ἀντίπαλοι αὐτοῦ ἔχουσι δίκαιον, ἀλλ' ἐκεῖνοι οὕτινες εὐηργετήθησαν, οἱ φίλοι του τέλος, ἔπρεπε ψυχρῶς νὰ ὑποδεχθῶσιν αὐτόν; Τοῦτο λυπηρόν, καὶ ὁμολογοῦμεν εἰλικρινῶς, ὅτι ἡ πρὸς τὸν Αὐγερινὸν ψυχρὰ τῶν κατοίκων ὑποδοχὴ εἶναι ἀξιοκατάκριτος, καὶ ἀξιοκατάκριτοι ἐπίσης οἱ σκεφθέντες νὰ ἐπιζητήσωσι τοιαύτην ἐκδήλωσιν αἰσθημάτων, προκαλοῦσαν τὴν αὐστηρὰν κρίσιν τοῦ κοινοῦ. Αὕτη, φίλε, εἶναι ἡ αἰτία δι' ἣν ἐσιώπησα ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου πούτου, καὶ δυσαρεστούμενος σφόδρα εἰπὼν ἀλήθειαν πικρὰν τὴν ὁποίαν προσεπάθησα νὰ κρύψω.

Ἐν τῷ «Αἰῶνι» κατεχωρίσθη τηλεγράφημα κατὰ τοῦ Ἐπάρχου Γ. Τσακωνοπούλου δι' οὗ παραπονοῦνται κατ' αὐτοῦ διὰ πρᾶξιν διαφεύγουσαν τὴν ἁρμοδιότητά του. Ἀφ' οὗ ἡ ὑπόθεσις αὕτη εἶναι εἰς χεῖρας τῆς δικαιοσύνης, ἔπρεπεν ὁ ἔπαρχος νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὰ δικαιώματα αὐτῆς; Γράφομεν τὰ ὀλίγα ταῦτα ὑπὲρ τοῦ κ. ἐπάρχου, διότι μέχρις ὥρας δὲν ἴδομεν αὐτὸν παρανομοῦντα, ἀλλ' ἐγνωρίσαμεν ὑπάλληλον τοῦ καθήκοντος. Διεδόθη μετ' ἐπισημότητος ἀπὸ τοὺς περὶ τὸν Αὐγερινὸν ὅτι οὗτος ἔδωκε χεῖρα τῷ κ. Τρικούπη, καὶ ὅτι πολλαὶ ἀλλαγαὶ καὶ μεταθέσεις καὶ παύσεις χάριν τούτου ἐγένοντο. Δὲν εἶναι παράξενον τοῦτο· ἀλλ' ὑποθέτω ὅτι τοιαῦται διαδόσεις γίνονται, ὅπως ἐξαπατήσωσι τοὺς ἁπλοῦς.

Ἠλεῖος

ΕΙΜΕΘΑ ΓΟΥΑΡΑΝΟΙ

Ὅτι αἱ τέχναι καὶ ἡ βιομηχανία εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν ἐν νηπιώδη καταστάσει καὶ ὅτι ἑπομένως οὔτε τέχνης οὔτε βιομηχανίας κατασκευάσματα ἔχομεν νὰ ἐπιδείξωμεν· ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν ἐπιστημόνων ἡμῶν, οὔτε διὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν ὀφθαλμῶν δύνανται νὰ ἴδωσι, οὔτε ἐπὶ τῶν ἰδίων αὐτῶν ποδῶν δύνανται νὰ στηριχθῶσι, καὶ ὅτι διὰ τοῦτο οὐδὲν λαμβάνομεν μέρος εἰς τὰς ἐπιστημονικὰς προόδους τοῦ αἰῶνός μας, ταῦτα πάντα εἶνε πράγματα πασίγνωστα. Ὅ,τι ὅμως ἀγνοοῦσιν ἴσως οἱ πλεῖστοι καὶ ὅ,τι πρέπει νὰ μάθωσιν, εἶνε, ὅτι ἡμεῖς αὐτοὶ εἴμεθα καὶ οἱ παρακωλύοντες τὴν προόδον. Θ' ἀποδείξωμεν τοῦτο σήμερον ὡς πρὸς τὰς ἐπιστήμας μόνον, ἴσως δ' ἄλλοτε ἀποδείξωμεν τὸ αὐτὸ καὶ ὡς πρὸς τὰς τέχνας καὶ τὴν βιομηχανίαν. Θ' ἀποδείξωμεν σήμερον ὅτι ἐνῷ πᾶν εὐρωπαϊκὸν κράτος—μέγα ἢ μικρὸν—πλείστας καταβάλλει προσπαθείας ὅπως μορφώνῃ καὶ ἐνθαρρύνῃ γνησίους τῆς ἐπιστήμης θεράποντας, συντελοῦντες εἰς τὴν πρόοδον αὐτῆς, ἡμεῖς, ἐν τῇ γενέτειρᾳ τῶν ἐπιστημῶν, ἡμεῖς, οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ Θεοφράστου, οἱ καυχώμενοι δι' αὐτούς, πᾶσαν καταβάλλομεν προσπάθειαν, ὅπως ἐμποδίσωμεν τὴν πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ἐπιστήμης—οὐδεμίαν καταβάλλομεν σκόπιμον ἐνέργειαν πρὸς τελειοτέραν μόρφωσιν τῶν ἐπιστημόνων ἡμῶν, οὐδεμίαν καταβάλλομεν προσπάθειαν ὅπως ἀπομα-

---

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. τῆ. ἀριθ. 507)

ΛΗ'

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ ΠΟΡ-ΜΑΡΛΥ

Ὁ Κάρολος Σερβὺ οὐδὲ ὥραν, οὐδὲ στιγμὴν νὰ λάβῃ ἀναπαύσεως ἠδυνατο, πρὶν ἀνακαλύψῃ τί ἔγινεν ἡ σύζυγος τοῦ εὐεργέτου του. Τοιουτοτρόπως δὲ καὶ ἔπραξε.

Τὴν ἐπαύριον τῆς εἰς Παρισίους ἀφίξεώς του, ἠγέρθη τὴν ἑβδόμην πρωϊνὴν ὥραν.

Μετὰ εἴκοσι λεπτὰ ὑπηρέτης ἀνήγγειλεν ὅτι ἅμαξα ἀνέμενε πρὸ τῆς θύρας τοῦ ξενοδοχείου.

Ἐξῆλθε, διευθυνθεὶς εἰς Πὸρ-Μαρλὺ, εἰς τὴν γνωστήν μας ἤδη Ἔπαυλιν, περιγραφὴν τῆς ὁποίας διερύλαττεν ἐν τῇ μνήμῃ του ἐκ τῆς μόνης ἐπιστολῆς τῆς Λουκίας πρὸς τὴν Ζελιμάν.

Ἀνεγνώρισεν εὐκόλως τὴν οἰκίαν, ἰδὼν τοὺς μεγάλους λειμῶνας. τὰ ἄλση, τὰ ὑπόστεγα φυτοκομεῖα, τὴν ἀναβλύζουσαν πηγὴν, τὸν μικρὸν ρύακα, καὶ ἔκρουσε τὴν θύραν ἣν ἤνοιξεν ὁ θυρωρός.

— Καλέ μου ἄνθρωπε, εἶπεν ὁ Σερβὺ, ἀπὸ πόσου καιροῦ εἶσαι ὁ κηπουρὸς τῆς ὡραίας ταύτης οἰκίας;

— Ἀπὸ δύο ἐτῶν,

— Θέλω πληροφορίας τινας, αἱ ὁποῖαι ἀφορῶσι πρόσωπα κατοικήσαντα ἐδῶ τῷ 1848.

— Ἐννοῶ, ἐννοῶ. . . Γιὰ μιὰ μαρκησία.

— Ἀκριβῶς.

— Ἤκουσα νὰ γίνεται λόγος γι' αὐτὴν, ἀλλὰ ἂν θέλετε ἀκριβεῖς πληροφορίας, θὰ κάμετε καλὰ νὰ εὕρετε τὸν πρῶτον κηπουρόν, τὸν γέρο-Βικέντιον.

Ὁ Κάρολος Σερβὺ ἀμέσως ἀνεκάλυψε τὸν γέρο-Βικέντιον, ὅστις τῷ διηγήθη ὅσα ἤδη γνωρίζομεν.

— Δὲν ἦτο ἔγκυος; τὸν ἠρώτησεν ἀκολούθως ὁ Κάρολος.

— Μάλιστα, κύριε· καὶ ἑτοιμόγεννος.

— Καὶ ἦτο τρελλή;

— Μάλιστα, κύριε, τρελλή.

— Εἶσθε βέβαιος περὶ τούτου;

— Πᾶ! κύριε, πρέπει νὰ πιστεύσητε τοῦτο, ἐπειδὴ καὶ ὁ φρενολόγος ἰατρὸς εἶπε πῶς ἔπρεπε νὰ τὴν περιορίσουν.

— Καὶ πιστεύετε ὅτι τὴν ἔφεραν εἰς Ἀγγλίαν;

— Μάλιστα, κύριε, πλησίον τοῦ θείου της· ἐγνώριζα τὸ ὄνομα τοῦ θείου τούτου, ἀλλ' ἔκτοτε τὸ ἐλησμόνησα.

— Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἰατροῦ;

— Τὸ ἐλησμόνησα ἐπίσης· ἀλλὰ ἐνθυμοῦμαι ὅτι ἔχει ἕνα φρενοκομεῖον εἰς τὸ Ὠτέϊλ· ἐκεῖ κατὰ πρῶτον περιωρίσθη πρὶν ἀναχωρήσῃ διὰ τὴν Ἀγγλίαν.

— Γνωρίζετε ἄλλο τι ἀκόμη;

— Σᾶ; εἶπον, κύριε, ὅ,τι ἠξεύρω.

Ὁ Κάρολος Σεβρὺ κατενόησεν ὅτι δὲν ἐλάμβανε περισσοτέρας πληροφορίας ἐν Πὸρ-Μαρλὺ καὶ ὅτι θὰ ἔχανε πολύτιμον καιρὸν ἐξετάζων ἄλλα πρόσωπα.

Ηὐχαρίστησε τοὺς δύο κηπουροὺς καὶ ἐπανῆλθεν εἰς Παρισίους.

Ἐπὶ ὀκτὼ ἡμέρας ἔκαμεν ἐρεύνας ἐν Ὠτέϊλ κατ' ἀρχὰς, ἔπειτα ἐν Παρισίοις καὶ τοῖς περὶξ. Πανταχοῦ συνετῶς, ἐπιδεξίως συνέλεγε πληροφορίας. Ἦτο πεπεισμένος ὅτι ἡ μαρκησία, ἐὰν ἔζη ἀκόμη, εἶχε περιορισθῆ ἐντὸς τῶν Παρισίων ἢ ἐν τοῖς περὶξ. Ἀλλὰ τέλος κατενόησεν ὅτι ἔχανε τὸν καιρόν του καὶ ὅτι ἐματαιοπόνει ζητῶν ἀδύνατα.

Ἐγνώριζε τὸν βίον ὃν διῆγεν ὁ βαρόνος Δεσιμαΐζ. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν βαρόνην, πάντες ὅσους ἠρώτα ὡμίλουν περὶ αὐτῆς μετ' ἐπαίνων.

Πρὶν ἢ πλήξῃ τὸν βαρόνον ὁ Κάρολος Σεβρὺ, ἀπεφάσισε νὰ ἴδῃ τὴν βαρόνην.

Γνωρίζομεν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συνεντεύξεως· σκνὴ ἐπῆλθε βιαία, τρομερὰ μεταξὺ τῆς Κλεμεντίνης καὶ τοῦ βαρόνου, ὅστις ἠρνήθη τὰ πάντα κυνικῶς καὶ μετὰ μεγίστης ἰταμότητος. Ἀλλ' ἡ βαρόνη δὲν ἠδύνατο νὰ ἀπατηθῇ, εἶχεν ἴδει καὶ κρατήσει ἐν χερσὶ τὸ πρακτικὸν τοῦ γάμου τοῦ μαρκησίου Σαμαρκνδ μετὰ τῆς Λουκίας Γλανδᾶς.

Ἐνεθυμήθη μυστηριώδεις τινὰς ἐπισκέψεις ἃς ἄγνωστον πρόσωπον ἔκαμνεν ἐνίοτε εἰς τὸν σύζυγόν της. Γνωρίζομεν δὲ ἐπίσης πῶς ἐξετάζουσα τὸ μνημονικόν της ἀνεμνήσθη λόγους ἀκαταλήπτους τότε δι' αὐτὴν, τοὺς ὁποίους ἤκουσεν ἡμέραν τινα τυχαίως: Βλαινκοὺρ, παλαιὸς πύργος, παράφρων, παιδίον. . .

Οὗτοι ἦσαν ζωηρὰ λάμψις ριφθεῖσα τὴν νύκτα. Τοιουτοτρόπως δὲ ἐπειδὴ μόνον εἰς ἀπόστασιν λευγῶν τινων ἀπὸ τὸ Βωκοὺρ, ὅπου ἔμελλε νὰ διέλθῃ τὸ θέρος, ἔκειτο τὸ Βλαινκοὺρ, εἰς παλαιόν τι ἠρειπωμένον οἴκημα ἡ μαρκησία καὶ τὸ τέκνον της, δυστυχῆ θύματα τῆς πλεονεξίας τοῦ συζύγου της, εἶχον κατακλεισθῆ.

Εἶχεν ὑποσχεθῆ τῷ Καρόλῳ Σεβρὺ νὰ ἦνε σύμμαχός του, νὰ βοηθήσῃ αὐτῷ δι' ὅλων τῶν δυνατῶν μέσων, ἵνα ἀνεύρῃ τὴν δυστυχῆ μαρκησίαν Σαμαράνδ. Ἠδύνατο νὰ μὴ πράξῃ οὕτως; Οὐχί. Ὤφειλεν αὕτη νὰ ἐπανορθώσῃ τηλικαύτην ἀδικίαν, τὸ γενόμενον κακὸν ἐν τοῖς ὁρίοις τοῦ δυνατοῦ.

Τότε ἔγραψε τὴν ὀλεθρίαν ταύτην ἐπιστολὴν ἥτις ἔμελλε νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν Βλαιρὼ δύο νέα θύματα.

Ἡ ἐπιστολὴ τὴν ὁποίαν ἐνεπιστεύθη εἴς τινα τῶν ὑπηρετῶν, ἀντὶ νὰ σταλῇ ἀμέσως εἰς τὸν Κάρολον Σεβρὺ, ἐδό-

κρύνωμεν ἐκ τῆς ἑστίας ἔνθα δέον νὰ καλλιεργῆται ἡ ἐπιστήμη τοὺς κακοήθεις ἐπιστήμονας, τοὺς κωλύοντας τὴν πρόοδον τῶν δυναμένων καὶ ἐχόντων ζῆλον ὅπως προοδεύσωσι, καὶ ὄχι μόνον δὲν σεβόμεθα τοὺς ἱκανοὺς καὶ χρηστοὺς, τοὺς εἰλικρινῶς καὶ εὐσυνειδήτως θεραπεύοντας τὴν ἐπιστήμην, ἀλλὰ καὶ λαμβάνομεν ἐνίοτε τὸν ἄγριον ἡμῶν πέλεκυν ἀνὰ χεῖρας ὅπως καρατομήσωμεν αὐτούς.

Ἐν μέσῳ τοῦ ἐπιστημονικοῦ σκότους ὅπερ ἐπικρατεῖ παρ' ἡμῖν, ἀνεφάνησαν κατὰ τὴν πέμπτην δεκαετηρίδα δύο ἀκάματοι φυσιοδίφαι, δύο γνήσιοι τῆς ἐπιστήμης θεράποντες, οἵτινες κατέγειναν εἰς τὴν σπουδὴν τῆς *ἑλληνικῆς χλωρίδος*, ἤτοι τῆς αὐτοφυοῦς τῆς πατρίδος ἡμῶν βλαστήσεως. Ἀμφότεροι περιηγήθησαν, πλειστάκις, μετὰ μεγίστου ζήλου, πλεῖστα τῆς ἐλευθέρας καὶ δούλης Ἑλλάδος μέρη, ὑπερενίκησαν πλεῖστα προκόμματα, ἀνεζήτησαν καὶ ἐσπούδασαν μετ' ἐπιμονῆς καὶ ὑπομονῆς τὰ αὐτοφυῆ ἑλληνικὰ φυτὰ καὶ ἀνεκάλυψαν μεταξὺ αὐτῶν πλεῖστα εἴδη ἄγνωστα τέως τῇ ἐπιστήμῃ, ἅτινα διαπρεπῆς ἐν τῇ περιγραπτικῇ βοτανικῇ βοτανικὸς, ὁ Ἐδμόνδος Βοασιέρος, ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ τῷ ἐπιγραφομένῳ: *διαγνώσεις τῶν νέων ἀνατολικῶν φυτῶν*. Ἄνευ τῶν δύο τούτων διασήμων ἡμῶν βοτανικῶν, ἴσως ἡ *ἀνατολικὴ χλωρὶς* τοῦ αὐτοῦ Βοασιέρου δὲν θὰ ἔβλεπε τὸ φῶς. «*Διὰ τῶν ἐπιμόνων προσπαθειῶν*» τῶν δύο τούτων ἀνδρῶν, γράφει ὁ εἰρημένος σορὸς βοτανικὸς «*ἡ ἑλληνικὴ χλωρὶς ἐγνωρίσθη πολὺ κάλλιον, ἢ ἡ χλωρὶς οἱουδήποτε ἄλλου τῆς Ἀνατολῆς μέρους*». Οἱ δύο οὗτοι φυσιοδίφαι—τοὺς διέγνωσεν ἀναμφιβόλως ὁ ἀναγνώστης—εἶνε ὁ Θεόδωρος Ὀρφανίδης καὶ Θεόδωρος ὁ Χελδρεῖχ. Ὁ πρῶτος, ὁ πρῴην τῆς βοτανικῆς καθηγητὴς ἐν τῷ ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ, δὲν ἔτυχε δυστυχῶς τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἴδῃ ὡς ἤλπιζεν «*συμπαρέδρους ἐν τῷ γήρατι παρὰ τῇ ἑστίᾳ τοῦ χειμῶνος τὰς ἀγρίας ἀναμνήσεις τὰς ὁποίας ἐν μέσῳ ἀγριωτάτης φύσεως μετὰ τῶν φυτῶν της συνέλεξεν*. Ἠάπαυστος καὶ ὑπέρμετρος ἐργασία κατέβαλε τὸν ἄνδρα—δεινὴ ἀσθένεια ἀφήρπασεν σχεδὸν αὐτὸν ἐκ τοῦ μέσου ἡμῶν, πρὶν ἢ προφθάσῃ οὗτος νὰ τακτοποιήσῃ τὸ ὑπ' αὐτοῦ μετὰ τόσων κόπων θησαυρισθὲν ἄφθονον ὑλικόν. . . ἡ βοτανικὴ δ' ἐσίγησεν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

Ὁ ἕτερος τῶν φυσιοδιφῶν μένει παρ' ἡμῖν. Ἀλλὰ προσπαθοῦμεν ἀρά γε νὰ ὠφεληθῶμεν ἐκ τοῦ σοφοῦ τούτου ἀνδρός, ὃν ἡ τύχη μᾶς ἔφερε πρὸ τεσσαράκοντα ἐτῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα;—Ὄχι μόνον δὲν προσπαθοῦμεν νὰ ὠφεληθῶμεν ἐκ τοῦ βοτανικοῦ τούτου, ὃν ἔπρεπε νὰ θεωρῶμεν ὡς πολύτιμον εὕρημα, ὄχι μόνον δὲν ἀπονέμομεν αὐτῷ τὴν ὀφειλομένην εὐγνωμοσύνην, ἀλλὰ καὶ πικραίνομεν καὶ ἀδικοῦμεν τὸν ἄνδρα καθ' ἑκάστην! Πᾶν ἄλλο κράτος μετὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ προειρημένου τῆς βοτανικῆς καθηγητοῦ, εὐθὺς θ' ἀνέθετεν εἰς τὸν δεύτερον διαπρεπῆ φυσιοδίφην τὴν διδασκαλίαν τοῦ μαθήματος τούτου ἐν τῷ ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ. Καὶ ὄντως διὰ *τεσσαρακονταετῶν* παρατηρήσεων καὶ σπουδῶν δὲν διερώτισεν ὁ βοτανικὸς οὗτος πλεῖστα τῆς ἀνατολικῆς χλωρίδος μέρη; Δὲν περιῆλθε καὶ ἐσπούδασε μεθ' ὑπερμέτρου ζήλου τὴν βλάστησιν τῆς Ἑλλάδος, τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης, τῆς μικρᾶς Ἀσίας καὶ Ἀρμενίας; Δὲν εἶνε αὐτὸς ὁ ἴδιος βοτανικὸς, ὅστις ἐσπούδασε τὴν χλωρίδα τῆς Κρήτης καὶ εἰργάσθη μετὰ τοῦ Ρολὲν εἰς τὴν σύνταξιν τῆς γαλλιστὶ ἐκδοθείσης *φυσικῆς περιγραφῆς* τῆς νήσου ταύτης; Δὲν εἶνε αὐτὸς ὁ Χελδρεῖχ, ὅστις συνέγραψε τὸ περὶ χρησίμων φυτῶν τῆς Ἑλλάδος βιβλίον; δὲν εἶνε αὐτὸς οὗτος, ὅστις ἐπὶ τριακονταετῶν παρατηρήσεων στηριζόμενος, ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ Αὐγούστου Μόμσεν ἐκδοθέντι γερμανιστὶ βιβλίῳ *περὶ τῶν ὡρῶν τοῦ ἔτους ἐν Ἑλλάδι* ἔγραψε τοὺς λαμπροὺς πίνακας περὶ τῆς διαρκείας τῆς ἀνθήσεως ἑκάστου φυτοῦ ἐκ τῶν φυομένων ἐν τῇ πεδιάδι τῆς Ἀττικῆς; Δὴν εἶνε ὁ αὐτὸς βοτανικὸς, ὅστις ἐν τῷ συνεδρίῳ τῶν βοτανικῶν κατὰ τὴν παγκόσμιον ἐν Παρισίοις ἔκθεσιν ἐτίμησε τὴν Ἑλλάδα; Δὲν εἶνε ὁ αὐτὸς, ὅστις πρὸ ὀλίγων μόλις ἑβδομάδων ἐδημοσίευσεν καὶ ἑλληνιστὶ ἐν τῷ *Παρασσῷ* τὰ «*περὶ φυτολογικῆς ἐξετάσεως* τῆς Θεσσαλίας». Πᾶν ἄλλο κράτος θὰ ἐσεμνύνετο, διότι ἔχει τοιοῦτον ἐπιστήμονα ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ, θὰ ἐσέβετο καὶ θὰ ἐτίμα τὸν ἄνδρα, θὰ συνέδραμεν αὐτὸν εἰς τὸ ἔργον του καὶ θὰ ἐζήτει νὰ ὠφεληθῇ ἐξ αὐτοῦ. Μόνοι ἡμεῖς, μόνοι ἡμεῖς, οἱ τοῦ πρωτοτύπου βασιλείου κάτοικοι δὲν πράττομεν τοῦτο καὶ ὄχι μόνον δὲν πράττομεν τοῦτο, ἀλλ' ὅπερ ἀπελπιστικώτερον, ἐλάβομεν ἤδη καὶ τὸν ἄγριον ἡμῶν πέλεκυν ἀνὰ χεῖρας καὶ ζητοῦμεν νὰ δημιουργήσωμεν πρόφασιν, ὅπως καρατομήσωμεν αὐτὸν—ν' ἀπολύσωμεν αὐτὸν καὶ ἐκ τοῦ φυτολογικοῦ μουσείου, οὗτινος τυγχάνει ἐπιμελητής.—Παύσατέ τον ἐπὶ τέλους, *διότι τὸ θέλετε* καὶ ἀφοῦ νομίζετε, ὅτι πᾶς ἄλλος δύναται νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἐργασίαν, ἣν αὐτὸς ἐκτελεῖ ἐν τῷ προσδιορισμῷ τῶν φυτῶν, παύσατέ τον ἀφοῦ νομίζετε, ὅτι πᾶς ἄλλος δύναται τὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἐπιστημονικοῦ καταλόγου τῆς φυτολογικῆς συλλογῆς. Διορίσατε ἀντ' αὐτοῦ οἷον δήποτε πονηρὸν καὶ ἀμαθὲς ἀνδράριον ἐπιθυμεῖτε, διορίσατε ἐκεῖνον, ὅστις ἤρχισε τὸ στάδιόν του, διὰ τῆς πλαστογραφίας τοῦ διπλώματός του καὶ δώσατε τῷ ἀνδραρίῳ τούτῳ τὴν ἄδειαν νὰ θερμαίνῃ διὰ τῆς ροδοκαπνείου φυτικῆς συλλογῆς τοὺς *φούρους* τῶν Ἀθηνῶν, ἀλλὰ μὴ προσβάλλετε, μὴ ὑβρίζετε ἀνάνδρως καὶ ἀγενῶς εὐσυνείδητον ἐπιστήμονα, εὐγενῆ καὶ χρηστὸν ἄνδρα, ἔχοντα πλήρη τοῦ καθήκοντός του συναίσθησιν. Διορίσατε τὸ προειρημένον πονηρὸν ἀνδράριον καὶ καθηγητὴν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, διορίσατε μετ' αὐτοῦ καὶ τοὺς ὁμοίους του τὸν τυτοκλόπον π. χ. τοῦ Λάνδερερ, ἐξακολουθεῖτε νὰ κυμαρόνητε καὶ νὰ ἐνθαρρύνητε τὸν χρηστὸν ἐκεῖνον καθηγητὴν, τὸν κωλύοντα πᾶσαν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ πρόοδον καὶ προσπαθοῦντα νὰ καταβροχθίσῃ ὁλόκληρον τὸ Πανεπιστήμιον καὶ ἐστέ βέβαιοι, ὅτι τὸ πανελλήνιον τοῦτο ἵδρυμα θὰ προκόψῃ καὶ προοδεύσῃ.

Ἐὰν εἷς ἐκ τῶν πολλῶν παρ' ἡμῖν πολιτικῶν ἀνδρῶν ἐρωτηθῇ περὶ τῶν αἰτίων, ὧν ἕνεκα αἱ ἐπιστῆμαι τὸν νέδυμον παρ' ἡμῖν καθεύδουσιν ὕπνον, δὲν θὰ δυσκολευθῇ νὰ ἐφεύρῃ λέξεις κενάς, ὅπως δικαιολογήσῃ τὴν κατάστασιν ταύτην: το *κλίμα*, τὴν *ἐπιστημονικὴν ἀτμόσφαιραν*, τὴν *μακροχρόνιον δουλείαν* καὶ τὰ παρόμοια, διότι οὐδέποτε, ἔλαβεν οὗτος τὸν κόπον ν' ἀναζητήσῃ ἐν ἑκάστῃ ἰδιαιτέρᾳ περιπτώσει τὰς αἰτίας τῆς νοσηρᾶς καταστάσεως, ἢ μᾶλλον διότι οὐδέποτε, οὐδέποτε ἠθέλησε νὰ κατανοήσῃ ὅτι τὰ ἄτοπα, ἅτινα πράττει αὐτὸς ἐν ὡρισμένῃ τινὶ περιπτώσει καὶ τὰ ἄτοπα, ἅτινα ἀφίνει ἄλλους νὰ πράττωσι προστιθέμενα εἰς τὰ ἄτοπα, ἅτινα ἔπραξαν οἱ προκάτοχοι αὐτοῦ ἀποτελοῦσιν ἄλυσιν μακρὰν ἀτόπων, ἅτινα εἶνε ἡ κυριωτέρα αἰτία τοῦ κακοῦ.

Θὰ καταστραφῇ ἡ Ἑλλὰς λέγουσιν οἱ διευθύνοντες τὴν τύχην ἡμῶν ἐὰν παύσωμεν ἱκανὸν, εὐσυνείδητον καὶ χρηστὸν ἐπιστήμονα; Θὰ καταστραφῇ ἡ Ἑλλὰς ἐὰν διορίσωμεν εἰς ὑψηλὴν θέσιν ἀδέξιον καὶ ἀμαθῆ ἄνθρωπον; Θὰ καταστραφῇ ἡ Ἑλλὰς ἐὰν κακοηθέστατον ἐπιστήμονα, κακῆς πίστεως ἄνθρωπον, οὐδένα ἀφίνοντα ν' ἀναπτυχθῇ καὶ προοδεύσῃ τηρήσωμεν ἐν τῇ θέσει, ἣν ἐπὶ τόσα ἔτη κατέχει; Καὶ οὕτω σκεπτόμενοι δὲν σκέπτονται, ὅτι, ταῦτα καὶ παρόμοια ἀτοπήματα εἶνε ἡ αἰτία τῆς καταστάσεως, εἰς ἣν εὑρισκόμεθα, δὲν σκέπτονται ὅτι ἡ πολιτεία ὁμοιάζει πρὸς ὀργανισμὸν, ἐν τῷ ὁποίῳ πᾶν ὄργανον δέον ν' ἀπεργάζηται ὡρισμένην ἐνέργειαν ὅπως διατηρηθῇ, ἀναπτυχθῇ καὶ προοδεύσῃ.

θη τῷ βαρόνῳ Δεσιμαΐζ ὑπὸ τοῦ ἀπίστου δούλου. Ὁ βαρόνος αἰσθανόμενος πλέον ὅτι ἡ σύζυγός του τῷ ἦτο ἐπίφοβος εἶχε περιστοιχίσει αὐτὴν ἐγκαίρως διὰ κατασκόπων.

Ἄνευ τοῦ ἐλαχίστου δισταγμοῦ ὁ ἄθλιος ἀπεσφράγισε καὶ ἀνέγνω τὴν ἐπιστολήν.

— Τί! Ὅ,τι ὁ Βλαιρὼ καὶ αὐτὸς ἐνόμιζε μυστικὸν, τὸ ἐγνώριζεν ἡ βαρόνη.

Πρὸς στιγμὴν ἐθεώρει ἑαυτὸν κατεστραμμένον, ἠσθάνετο τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς ἠνωρθωμένας, ἄφθονος δὲ καὶ ψυχρὸς ἱδρὼς περιέρρεε τὸ μέτωπον καὶ τοὺς κροτάφους του, ἐνόμισεν ὅτι εἰς διάστημα ὀλίγων λεπτῶν ἐγήρασε κατὰ δέκα ἔτη. Ἦτο πελιδνὸς, τὰ δὲ χαρακτηριστικά του ἦσαν φρικωδῶς συνεσταλμένα. Ἐξέβαλεν εἶδος μυκηθμοῦ πιέζων τὸ μέτωπον διὰ τῶν χειρῶν. Ἔβλεπεν ὑπὸ τοὺς πόδας του τὸ βάραθρον εἰς ὃ ἔμελλε νὰ πέσῃ. Ποία καταχρήμνισις! ποία φρικαλέα πτῶσις!

Τί νὰ κάμῃ; τί νὰ κάμῃ; Οὐδὲν ἠδύνατο αὐτὸς, οὐδεν, οὐδέν . . . Ὁ δὲ Κάρολος οὗτος Σεβρὺ καὶ ἡ σύζυγός του ἀπέβαινον ἐπὶ μᾶλλον ἀπειλητικοί! Μόνος ὁ Βλαιρὼ ἠδύνατο νὰ τὸν σώσῃ, ἐὰν ἡ σωτηρία ἦτο δυνατή. Ἀλλὰ τοῦτο θὰ τῷ ἐστοίχιζεν πολὺ, ἀδιάφορον! Ὤ! ἡ εἰρκτὴ, τὸ κακουργοδικεῖον, οἱ δικασταί! . . . Οἱ ὀδόντες του συνεκρούοντο, ἔτρεμον, ἐρρίγουν ὡσεὶ εἶχε πυρετόν.

Εἰς μόνον τὸν Βλαιρὼ εἶχε τὴν ἐλπίδα του, διὸ καὶ ἔτρεξεν εἰς τὴν ὁδὸν «Ρουὰ-Δεσιζίλ». Ὁ Βλαιρὼ εὑρίσκετο ἐν τῇ οἰκίᾳ του. Ὁ κακοῦργος ἐμάντευσεν ἀμέσως τὴν σοβαρότητα τῆς καταστάσεως.

— Ἀνάγνωτε, ἀνάγνωτε ταχέως, εἶπεν αὐτῷ ὁ βαρόνος τείνων τὴν χεῖρα.

Τοῦ Βλαιρὼ ἡ μορφὴ, ἀναγινώσκοντος, ἤλλαξε τρὶς ἢ τετράκις ἔκφρασιν.

— Χοὺμ, χοὺμ, εἶπε συνοφρυωθείς.

Καὶ ἤψατο τοῦ πώγωνος, τοῦθ' ὅπερ ἦν εἰς αὐτὸν ἔνδειξις σφοδρᾶς συγκινήσεως.

— Λοιπόν; ἠρώτησεν ὁ βαρόνος, μετ' ἀγωνίας ἀνθρώπου, ὅστις εὑρίσκεται μεταξὺ ζωῆς καὶ θανάτου.

— Σοβαρὸν, σοβαρώτατον, ἀπήντησεν ὁ Βλαιρὼ διὰ βραβραχνώδους φωνῆς.

— Διὰ τοῦτο καὶ ἔσπευσα ἀμέσως νὰ ἔλθω.

— Ἐκάματε πολὺ καλά. Ἀ! κ. βαρόνε, πάντοτε σᾶς ἔλεγα· μὴ παύετε παρατηροῦντες πρὸς τὸ μέρος τῆς Βαταυίας. Πόσον εἶχα δίκαιον! Μάλιστα, κάτι μοὶ ἔλεγεν ὅτι, ἐάν ποτε ἐπήρχετο ἀνησυχία τις ἐφ' ἡμῶν, ὁ κίνδυνος θὰ προήρχετο ἐκεῖθεν. Καὶ ἐπῆλθεν, ἰδοὺ, πλησίον σας ἀπειλητικὸς, τρομερός.

— Δὲν ἔχομέν τι λοιπὸν νὰ πράξωμεν; ἠρώτησεν ὁ βαρόνος καταπεπονημένος.

— Πάντοτε ἔχομεν νὰ πράξωμέν τι, κ. βαρόνε. Ὁ ἄνθρωπος λοιπὸν οὗτος εἶδε τὴν κυρίαν Δεσιμαΐζ;

— Μάλιστα.

— Τί συνέβη μεταξύ των;

— Ἔδειξεν εἰς τὴν σύζυγόν μου τὸ πρακτικὸν τοῦ γάμου, ἡ δὲ βαρόνη, ὡς βλέπετε καὶ εἰς αὐτὸ τὸ γράμμα, ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ βοηθήσῃ εἰς τὰς ἐρεύνας του.

Καὶ ὅταν ἡ κυρία Δεσιμαΐζ σᾶς ὡμίλησεν περὶ τῆς νύμφης σας, τί ἀπηντήσατε;

— Ὅτι τὸ πρακτικὸν ἦτο ψευδὲς, ὅτι ἡ Λουκία Γλάνδας ἦτο παλλακὶς τοῦ ἀδελφοῦ μου, ὅτι μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀδελφοῦ μου ἀνεχώρησεν αὕτη ἐκ τοῦ Πὸρ-Μαρλὺ καὶ ὅτι ἠγνόουν καθ' ὁλοκληρίαν τί ἔγεινε.

— Καλά! Ἀλλὰ πῶς ἡ σύζυγός σας ἠδυνήθη νὰ μάθῃ ὅ,τι ἀποκαλύπτει ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ;

— Δὲν δύναμαι νὰ εἴπω. Ἐν τούτοις ὑποθέτω ὅτι καμμίαν ἡμέραν θὰ μᾶς ἠκροάσθη.

— Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη, κ. βαρόνε, μὲ τρομάζει καὶ μὲ ἐνθαρρύνει συγχρόνως· μὲ τρομάζει, διότι πανταχόθεν ἔχομεν νὰ φοβώμεθα· μὲ ἐνθαρρύνει, διότι ὁ κίνδυνος δὲν εἶνε ἀναπόφευκτος. Ἔχομεν τὸν καιρὸν νὰ σκεφθῶμεν. Πρὸς τὸ παρὸν καὶ μέχρι νεωτέρας διαταγῆς, ἡ σύζυγος καὶ τὰ τέκνα σας εἶνε ἡ σωτηρία μας. Βεβαίως εἶνε εὐτύχημα δι' ἡμᾶς ὅτι ὁ Κάρολος Σεβρὺ ἔσχε τὴν ἰδέαν νὰ ἴδῃ τὴν κυρίαν Δετιμαΐζ πρὶν ἀπευθυνθῇ εἰς τὴν δικαιοσύνην. Ἡ δὲ κυρία Δεσιμαΐζ διὰ νὰ σᾶς σώσῃ, ἔγινεν ἡ σύμμαχος τοῦ ἐχθροῦ σας. Καταλαμβάνετε;

— Μάλιστα, καταλαμβάνω.

— Κύριε βαρόνε, ἐπράξατε καλῶς νυμφευθέντες καὶ καλλίτερα ἀκόμη, διότι ἀπεκτήσατε τέκνα.

Ὁ Βλαιρὼ ἔμεινε πρὸς στιγμὴν σιωπηλός, τὴν κεφαλὴν κρατῶν ἐν χερσίν. Ὅτε δὲ ἠγέρθη, σκιερὰ λάμψις διηυλάκωσε τὸ βλέμμα του.

— Κύριε βαρόνε, εἶπε βραδέως καὶ δι' ὑποκώφου φωνῆς, ὅταν πρόσκομμά τι παρουσιάζεται πρό ἐμοῦ, τὸ συντρίβω· ὅταν κίνδυνος μὲ ἀπειλῇ, τὸν ἐμποδίζω. Πρέπει ὁ Κάρολος Σεβρὺ νὰ ἀποθάνῃ!

Ἡ φυσιογνωμία τοῦ Βλαιρὼ ἔλαβεν ἔκφρασιν τοσούτῳ τρομερὰν, ὥστε ὁ βαρόνος ἠσθάνθη φρικίασιν μέχρι τοῦ μυελοῦ τῶν ὀστέων.

— Ἀλλ' ἡ βαρόνη γνωρίζει. . . ἐψιθύρισεν.

Ὁ Βλαιρὼ ἐγέλασε στυγνῶς· ἔπειτα κινήσας τὴν κεφαλὴν:

— Μάλιστα, ὑπέλαβε, γνωρίζει. . . ἀλλὰ θὰ σιωπήσῃ... Θὰ σιωπήσῃ, κ. βαρόνε, ὄχι ἐξ ἀγάπης πρὸς σᾶς, καὶ μὴ πρὸς κακοφανισμόν σας, ἀλλὰ ἕνεκα τῶν τέκνων της. Μήτηρ τίποτε, τίποτε δὲν δύναται κατὰ τοῦ πατρὸς τῶν τεκνων της.

— Τέλος τί μέλλετε νὰ πράξετε;

— Σᾶς τὸ εἶπον· νὰ ἀπαλλαχθῶμεν ἀπὸ τὸν ἐχθρόν μας.

— Πῶς;

— Ὁ ἄνθρωπος οὗτος μᾶς ἀπειλεῖ καὶ δύναται νὰ μᾶς στείλῃ εἰς τὸ κάτεργον· τὸν κατεδίκασα καὶ θὰ ἀποθάνῃ.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Χθὲς ὥρᾳ 1 μετὰ τὸ μεσονύκτιον ὁ ἐκ Χειμάρρας Μ. Ζαφειρίου, ἐν καταστάσει μέθης διατελῶν, ἐπετέθη ἐξαίφνης κατὰ τοῦ ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Σόλωνος καὶ Προαστείου ἐν Νεαπόλει ἀστυνομικοῦ σκοποῦ καὶ τοῦ ἀφήρεσε τὸ ξίφος, ἵνα κτυπήσῃ δι' αὐτοῦ κρεωπώλην τινα. Ὁ ἀστυνόμος τοῦ Ε' τμήματος ἀκούσας τὸν θόρυβον καὶ σπεύσας ἐκεῖ συνέλαβε αὐτὸν καὶ παρέδωκεν εἰς τὸν ἴδιον κλητῆρα, ἵνα τὸν ὁδηγήσῃ εἰς τὸ ἀστυνομικὸν τμῆμα, ἀλλ' οὗτος ἀποσπασθεὶς τῶν χειρῶν τοῦ κλητῆρος ἔφυγε, συνάμα δὲ ἔρριψε καὶ ἕνα πυροβολισμόν, ἐξ ὄπισθεν δὲ ἐρρίφθησαν δύο ἕτεροι πυροβολισμοὶ ὡς ὑποτίθεται κατὰ τοῦ ὑπαστυνόμου καὶ τῶν κλητήρων ὑπὸ δύο ἑταίρων τοῦ θρασέως ἐκείνου ταραξίου.

— Σήμερον τὴν 10 ὥραν τῆς πρωΐας ὁ ὑπηρέτης τοῦ ἀρτοποιοῦ Παρασκευοπούλου Δ. Μάλιος, πωλῶν ἄρτους ἀνὰ τὰς ὁδοὺς διὰ τοῦ κάρρου του μεταφερομένους, παρέσυρε κατὰ τὸ Κολονάκιον γραίαν τινα, ἣν ἀνέτρεψεν ὁ ἵππος, τραυματισθεῖσαν κατὰ τὸν ἀριστερὸν βραχίονα ἀκινδύνως. Ὁ ὑπηρέτης οὗτος συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ ὑπαστυνόμου τοῦ Ε' τμήματος μετηνέχθη εἰς τὸ κρατητήριον.

—Χθὲς μ.μ. ὁ ὑπομάγειρος ἐν τῷ ξενοδοχείῳ Βαρνάβα Δ. Μποζινόπουλος ἀνήγγειλεν εἰς τὸν ὑπαστυνόμον τοῦ Β' τμήματος ὅτι προχθὲς λησμονήσας τὸ κεμέριόν του ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ ξενοδοχείου περιέχον 2 λίρας καὶ ἓν 100δραχμον ἐπέστρεψεν καὶ εὗρεν αὐτό, ἀλλ' ἐν αὐτῷ ὑπῆρχον μόνον αἱ 2 λίρες, εἶχε δὲ ἀφαιρεθῇ τὸ 100δραχμον. Ὁ ὑπαστυνόμος συνέλαβεν ὑπηρέτην τινα ὡς ὕποπτον καὶ ἐνεργεῖ ἀνακρίσεις.

—Ἐν τοῖς ἐν Νεαπόλει μαγειρείοις τῶν Ἀθ. Πουλάκη καὶ Κωνστ. Μπαρτίδα κατεσχέθησαν καὶ ἐξηφανίσθησαν φασόλια καὶ πατάτες μαγειρευμέναι καὶ βεβλαμμέναι ὑπὸ τοῦ ὑπαστυνόμου τοῦ Ε' τμήματος καὶ τοῦ ἀστυνομικοῦ ἰατροῦ κ. Γιαννοπούλου, ὀπῶραί τινες τῶν ὀπωροπωλῶν Ν. Σαμίου καὶ Ν. Κοτοπούλου καὶ μία ὀκὰ βακαλάου βεβλαμμένου τοῦ παντοπώλου Ἰω. Μπαρμπεροπούλου.

— Οὐδεὶς προσεβλήθη ἐξ εὐλογίας.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας Δ. Π. Γουδῆ εἰδοποιεῖ τὸ κοινὸν ὅτι τὰ γραφεῖα αὐτῆς μετεφέρθησαν εἰς τὴν κατὰ τὴν πλατεῖαν Ἀπόλλωνος οἰκίαν τῆς κυρίας Καπρόνου παραπλεύρως τῶν γραφείων τῆς ὑπομοιραρχίας καὶ Βιομηχανικῆς τραπέζης. (Η', 4)

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ

τοὺς ἔχοντας τοὺς ἑξῆς ἀριθμοὺς τοῦ *Μὴ Χάνεσαι* : **64, 101, 110** μέχρι **150, 158, 162, 183, 201, 274, 282, 321, 431** νὰ μᾶς τοὺς διευθύνουν εἰς τὸ γραφεῖον, οἱ θέλοντες ἐπὶ πληρωμῇ.

ΙΠΠΟΣ 7 ἐτῶν πρώτου ἀναστήματος, ὑγιής, ὡραῖος πωλεῖται δι' ἅμαξαν εἰς συμφέρουσαν τιμήν. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

Αἱ τιμαὶ μεθ' ὅλας τὰς γενομένας ἐφέτος σπουδαίας τελειοποιήσεις ἔμειναν αἱ αὐταί, οἷαι καὶ πέρυσι, τοῦτέστιν

Εἰσιτήρια λουτρῶν	λεπτὰ	**40**
» **ἐνδυμάτων** (ποδήρης ἐσθὴς χειρόμακτρον καὶ περισκελίς)	»	**20**
» **ψυχρολουσιῶν**	δραχ.	**1.10**

Τὰ μικρότερα τῶν 8 ἐτῶν παιδία πληρώνουσι τὸ ἥμισυ, τουτέστι λεπτὰ 20 δι' ἕκαστον λουτρόν, αἱ δὲ Κυρίαι, ἐπειδὴ τὰ δωμάτια αὐτῶν θέλουσιν εἶναι ἐστρωμένα διὰ τάπητος πάντοτε καθαροῦ καὶ στεγνοῦ, πληρώνουσι δι' ἕκαστον λουτρὸν λεπτὰ 5 ἐπὶ πλέον.

Τὰ λουτρὰ εἶναι ἀνοικτὰ ἀπὸ τῆς 5 π. μ. μέχρι τῆς 11 π. μ. καὶ ἀπὸ τῆς 4 μ. μ. μέχρι τῆς μ. μ. 6

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 π. μ. Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐκ Νέας Κορίνθου δι' Ἰτέαν, Γαλαξείδιον, Αἴγιον, Ναύπακτον καὶ Πάτρας.

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 μ. μ. Διὰ Λαύριον, Ἀλιβέριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Ἀταλάντην, (Αἰδηψὸν κατὰ τὸ θέρος), Στυλίδα, Ὠρεοὺς Μιξέλην, Ἀλμυρὸν καὶ Βῶλον.

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 μ. μ. Διὰ Σύρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Ἀμοργὸν καὶ Θήραν.

ΤΡΙΤΗ 6 1)2 π. μ. Αἴγιναν, Πόρον, Ὕδραν, Σπέτσας, Χέλιον, Ἄστρος Ναύπλιον.

ΤΡΙΤΗ 7 μ. μ. Διὰ Σύρον, Ὑστέρνια Τήνου, Κόρθιον καὶ πόλιν Ἄνδρου, καὶ κατὰ δεκατετράκτιμερον διὰ Γαύριον Ἄνδρου, Κάρυστον, Κύμην καὶ Σκύρον.

ΤΕΤΑΡΤΗ 7 π. μ. Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐκ Νέας Κορίνθου, ἐν μὲν ἀτμόπλοιον κατ' εὐθείαν διὰ Πάτρας, Κέρκυραν, Βρεντήσιον· ἕτερον δὲ δι' Ἰτέαν, Γαλαξείδιον, Βιτρινίτσαν, Αἴγιναν Ναύπακτον, Μεσολόγγιον, Κυλλήνην, Ζάκυνθον, Κατάκωλον.

ΤΕΤΑΡΤΗ 8 μ. μ. Διὰ Χαλκίδα, Βῶλον, Σκίαθον καὶ Σκόπελον.

ΠΕΜΠΤΗ 7 π. μ. Ὕδραν, Σπέτσας Ναύπλιον. 7 μ. μ. Σύρον, Σέριφον, Σίφνον Μῆλον.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7 π. μ. Διὰ Καλαμάκιον καὶ ἐκ Νέας Κορίνθου κατ' εὐθεῖαν διὰ Πάτρας, Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν, Παξοὺς, Κέρκυραν· ἐκ Πατρῶν ἕτερον ἀτμόπλοιον τὴν πρωΐαν ἑκάστου Σαββάτου διὰ Μεσολόγγιον, Ἀστακὸν, Μύτικα, Ζαβέρδα, Ἀλεξανδρον, Ἠθάκην, Πρέβεζαν, Σαλαώραν, Βόνιτσαν, Μενίδιον καὶ Καρβασαράν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 π. μ. Δι' Αἴγιναν, Πόρον, Ὕδραν, Σπέτσας, Χέλιον, Ναύπλιον, Λεωνίδιον, Κυπαρίσσι, Μονεμβασίαν, Κύθηρα, Γύθειον, Λιμένι, Καλάμας.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 1)2 π. μ. Διὰ Κέαν, Κύθνον, Σύρον, Τῆνον Μύκονον καὶ Κρήτην.